

Tas ir nozīmīgi, ka paši sevi varam pārstāvēt tirgū, ka neesam atkarīgi no ārējiem naudas devējiem, kas, kā ierasts, labos laikos ir klāt, bet sliktos – vienkārši pazūd. Mēs ar to lepojāmies, ka mums ir kooperatīvs un ka mūsu graudi ar Latvijas vārdu aiziet pasaules tirgos.” VAKS vēlas, lai gan lauksaimnieki, gan kooperatīvs no sējas līdz ražas realizācijai visus posmus iet kopā, lai pēc iespējas efektīvāk apsaimniekotu zemi un iegūtu maksimālu, pamatotu ieņēmumu no katra zemes hektāra.

Pievienojas jaunā paudze

Neskatoties uz ārkārtas situāciju valstī, lauksaimnieki turpina darboties, šogad gaidāma laba raža. To pozitīvi ietekmējis pērnais rudens, kad veiksmīgi un ātri varēja atbrīvot platības no iepriekšējās ražas un laicīgi iesēt, kas Vidzemē un Latgalē ne vienmēr izdodas. Arī ziema lauksaimniekiem, graudu audzētājiem nāca par labu – nebija sala, un graudi ziemoja labi, kā arī pavasaris neatnāca ar solīto sausumu, un potenciāls ir labs. Vaicāts, kā Covid-19 ietekmē graudkopjus, I. Jansons norāda: “Skaidrs, ka šeit ir Latvijas lielais pluss, ka neesam pārapdzīvoti un laikam esam atturīgāki nekā karstie dienvidnieki. Bija vairāk laika ieguldīt pašā biznesā, sākām la-

“Graudkopība ir sevi pierādījusi, ka tā ir konkurētspējīga un var dot pienesumu cilvēkiem, kuri ir gatavi ar to nodarboties. Tam visam pierādījums ir tas, ka nāk jaunie saimnieki. Mēs esam tam gatavi, tie ir jauni izaicinājumi,” pārliecināts LPKS VAKS valdes priekšsēdētājs Indulis Jansons.

bāk plānot, jo arī mums bija šaubas par piegādēm. Izejvielas tiek importētas no Eiropas, minerālmēsli – no Krievijas, līdz ar to nācās paātrināt piegādes, kas nozīmē veidot lielākus preču krājumus, nekā ierasts, bet tas nav slikti. Rezerve vienmēr ir labāka nekā kaut kā trūkums. Lauksaimniekiem ar izejvielām nav problēmu. Ja neskatītos ziņas un statistiku, tad vīruss paliktu pat nepamanīts. Divainā kārtā pat graudiem cenas nenokritās biržā, kā tas notika lielākajai daļai produktu. Iespējams, ka tas saistīts ar krājumu veidošanu.” LPKS VAKS nestāv uz vietas, un tās attīstības vizija ir diezgan skaidra – vajadzētu sākt domāt arī par graudu pārstrādi, eksportspējīgu produktu ražošanu. “Tas ir diezgan sarežģīts process, un, tā kā mēs esam jauna ekonomika, tad mums nav uzkrājumu,

kas ir mūsu konkurentiem. Līdz ar to lēmumi kavējas, jo iekšējais tirgus ir relatīvi mazs tam, ko mēs spējam saražot. Tā būtu kā papildu pievienotā vērtība valstij,” pauž I. Jansons. Viņaprāt, graudkopībai noteikti ir nākotne, jo šajā nozarē atgriežas arī jaunā paudze. Parādās pat konkurence uz šo tirgus daļu. “Graudkopība ir sevi pierādījusi, ka tā ir konkurētspējīga un var dot pienesumu cilvēkiem, kuri ir gatavi ar to nodarboties. Tam visam pierādījums ir tas, ka nāk jaunie saimnieki. Mēs esam tam gatavi, tie ir jauni izaicinājumi. Es uzskatu, ka tas ir viens no mūsu panākumiem, ka graudkopība ir interesanta arī jauniem cilvēkiem. Viņi ir aktīvi kooperatīva idejas nesēji un gatavi to realizēt, tāpat kā mēs to darījām pirms 20 gadiem,” komentē I. Jansons. ■